

ИЗ РЕВОЛЮЦИОННАТА ДЕЙНОСТ НА НИКОЛА Й. ВАПЦАРОВ

Дълбоката криза, в която капиталистическият свят беше изпаднал още в годините на Първата световна война, двадесет години по-късно го изправи пред лицето на една нова империалистическа война. И сега германският империализъм се яви в ролята на подпалвач на войната.

В периода на подготовката на Втората световна война българските управляващи кръгове водеха прогерманска външна политика. Войната свари България обвързана икономически и политически с Германия. Икономическото положение на страната се влошаваше от година на година и стана особено тежко в годините на самата война, когато нашата икономика беше изцяло подчинена на нуждите на германската военна машина. У нас хазайничеха и се разпореждаха с продуктите на стопанството германците. Българският народ беше подложен буквално на поголовно ограбване. От България се изнасяха най-ценните произведения на селското стопанство и индустрията за Германия почти даром. Всичко това доведе нашия трудещ се народ до положение на просешках тояга. На жалко съществуване беше обречен българският пролетариат: мизерни надници, полугладно съществуване, безработица, несигурност в утрешния ден. Не по-малко лошо беше положението и на българският селянин, на когото реквизиционните комисии и немските хайки изтръгваха хляба от устата, който беше произвел. В такова несигурно положение се намираха и останалите трудещи слоеве от нашия народ.

Тази заробваща икономическа политика на фашистките управници фактически превърна България в предволоствен придатък на Германия. Подчинението на нашето стопанство на хитлеристка Германия представляваше най-сигурния път към откритото възвращане

